

ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจในจังหวัดปทุมธานี
SOCIAL RESPONSIBILITY OF BUSINESS ORGANISATION IN PRATHUMTHANEE
PROVINCE

¹ นลินทร เชื้อเมืองพาน

² สุวีณา ตั้งโพธิ์สุวรรณ และ ³ นวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม

¹ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

² รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ รองศาสตราจารย์ประจำสำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ (2) การปฏิบัติกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจในแต่ละด้านและ (3) เปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในแต่ละด้านขององค์กรจำแนกตามลักษณะขององค์กรธุรกิจ

ประชากรคือ องค์กรธุรกิจในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 877 บริษัท กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาร์ยามาเน ประกอบด้วยจำนวน 274 บริษัท เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบาย ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ ด้านการกำกับดูแลองค์กร ด้านสิทธิมนุษยชนด้านการปฏิบัติด้านแรงงานด้านการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการดำเนินงานอย่างเป็นธรรม ด้านผู้บริโภค ด้านการพัฒนาชุมชนและสังคมเห็นด้วยในระดับมาก (2) การปฏิบัติกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจใน ด้านการพัฒนาชุมชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสิทธิผู้บริโภค ด้านวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก สำหรับด้านการศึกษา เห็นด้วยในระดับปานกลาง และ (3) เปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในแต่ละด้านขององค์กร จำแนกตามลักษณะองค์กรธุรกิจ ในด้านระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการที่แตกต่างกัน กับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านพัฒนาชุมชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสิทธิผู้บริโภค ด้านวัฒนธรรม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นด้านพัฒนาชุมชนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับขนาดอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านพัฒนาชุมชนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสิทธิผู้บริโภค ด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านพัฒนาชุมชน ด้านสุขภาพอนามัยแตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความรับผิดชอบต่อสังคม องค์กรธุรกิจ จังหวัดปทุมธานี

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ในการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ABSTRACT

The purposes of this research are to (1) study the policy of Corporate Social Responsibility of business organizations; (2) study the activities of Corporate Social Responsibility of business organizations; and (3) compare the Corporate Social Responsibility activities from different classification of business organizations.

The population is the 877 business organizations located in Pathumthani area. The sample size of 274 companies is calculated and derived from Taro Yamane's formula. The tool used in this survey is questionnaire. The methods of statistics used in this research are descriptive statistic including average percentage, standard deviation and inferential statistic using one-way ANOVA.

The research results demonstrated (1) the organizations receive high score for CSR policy in regards to corporate governance, human rights, labor practice, environmental practice, fair practice, consumer care and social justice & community development. (2) High scores are also given for CSR activities in terms of community development, health, environment, consumer rights and culture while moderate score is given for education. (3) There was no significant difference when comparing CSR in different aspects of the organizations by classification of the business characteristics based on establishment time and CSR activities for community development, health, education, environment, consumer rights and culture are observed except for community development that shows significant difference. On the other hand, when comparing based on the size of the industry with CSR activities, there was a 0.5 significant difference in terms of community development while health, education, environment and consumer right reveal no significant different. Therefore, comparing the business type's difference with the CSR activities, community development and health portrays "significant difference".

Keywords : Social Responsibility, Business Organization, Phathunthanee Province

1. บทนำ

โครงสร้างทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปของประเทศไทยจากภาคเกษตรกรรมเป็นภาคอุตสาหกรรมและมีการเติบโตขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความต้องการของแรงงานภาคอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยมีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มสูงขึ้นโดยปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในประเทศไทยประมาณ 376,630 แห่ง โดยจำแนกออกเป็นอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ และมีอัตราแรงงานหมุนเวียนในระบบ 7,991,026 คน (ที่มา <http://www.labour.go.th> สืบค้นวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2554) องค์กรประสบความสำเร็จได้นั้น ประกอบด้วยหลายปัจจัย ซึ่งมีดัชนีชี้วัดในการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จนั้นหากพิจารณา 4 มุมมองหลัก ประกอบด้วย กระบวนการภายใน ลูกค้า พนักงาน และมุมมองด้านการเงิน แต่สิ่งสำคัญที่ทำให้องค์กรอยู่รอดได้ คือ การสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กร นอกจากการดำเนินงานที่ดี ควรได้รับการยอมรับจากสังคม เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรและการช่วยเหลือสังคม

ปัจจุบัน แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมเริ่มเข้ามามีบทบาทในการสร้างความยั่งยืนให้กับองค์กร โดย

มุ่งเน้นบริษัทได้รับประโยชน์ และประเทศชาติได้รับประโยชน์ ซึ่งประเทศไทยได้ตระหนักถึงการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น ทั้งในรูปแบบ ระบบคุณภาพต่าง ๆ เช่น มรท. 8001-2546 ,SA 8000 หรือโครงการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม CSR-DIW จากภาครัฐ ซึ่งมีการศึกษาจากผลิตภัณฑ์และบริการขององค์กรโดยทำการพิจารณาตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) โดยมีการบังคับให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์และทำการประเมินผลประโยชน์และผลกระทบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดำเนินการจัดทำลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกิจกรรมต่างๆในการดูแลต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยวัตถุประสงค์ขององค์กรในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมคือการนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งมีการกำหนดหลักการ 7 ประการ ประกอบด้วย หลักการรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ หลักการความโปร่งใส หลักการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม หลักการยอมรับถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย หลักการเคารพต่อหลักนิติธรรม หลักการเคารพต่อแนวปฏิบัติสากล หลักการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน(คู่มือ

มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคม.2553)แนวคิดด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้นเนื่องจาก โรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทยมีอัตราการเติบโตที่สูงอย่างต่อเนื่อง และในกระบวนการผลิตมักมีการสร้างมลพิษตลอดจนของเสียต่างๆ ต่อสิ่งแวดล้อมและประชากร ซึ่งข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า หลายพื้นที่ในประเทศไทยมีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมอยู่อย่างหนาแน่น และมีการประกาศเป็นพื้นที่สีแดง หมายถึง ไม่สามารถขยายโรงงานอุตสาหกรรมได้อีก สืบเนื่องจากความหนาแน่นของพื้นที่โรงงานและการควบคุมด้านมลพิษตลอดจนปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยแหล่งกำเนิดมลพิษของประเทศไทยสามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ๆ คือ โรงงานอุตสาหกรรม โรงไฟฟ้า ยานพาหนะทางบก และแหล่งกำเนิดมลพิษจากพื้นที่ และพบว่าโรงงานอุตสาหกรรมสร้างมลพิษในสัดส่วน 60-70 โดยภาคกลางมีแหล่งโรงงานตั้งอยู่มากที่สุด

มูลเหตุจูงใจในการศึกษาจึงเกิดจากแนวคิดด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนมีแหล่งโรงงานที่ตั้งอยู่เขตชุมชนโดยตรง ซึ่งในภาคกลางจังหวัดที่ถูกประกาศเป็นพื้นที่สีแดงมีโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุด โดยพิจารณาจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีโรงงานอุตสาหกรรมมากกว่า 2,903 แห่ง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปด้านองค์กรธุรกิจ
- 2.2 ศึกษาความคิดเห็นของบริษัทต่อแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม
- 2.3 ศึกษาความคิดเห็นของบริษัทต่อกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจะประกอบด้วย 1) มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการต่อสังคม 2) ผลงานวิจัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 3) บรรษัทภิบาล 4) ลักษณะของนโยบายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม 5) องค์กรธุรกิจภาคอุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี 6) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 7) กรอบแนวคิดการศึกษา

3.1 หลักการและขอบเขตความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการต่อสังคม CSR-DIW กรมโรงงาน

อุตสาหกรรมได้มีการรณรงค์ ในการดำเนินโครงการ CSR-DIW โดย ประเด็นหลักด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 7 ด้านประกอบด้วย การกำกับดูแลองค์กรสิทธิมนุษยชน การปฏิบัติด้านแรงงาน สิ่งแวดล้อม การดำเนินงานอย่างเป็นธรรม ประเด็นด้านผู้บริโภค การพัฒนาสังคม

ในด้านขอบเขตความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย 7 ด้าน ด้านพัฒนาชุมชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสิทธิผู้บริโภค ด้านวัฒนธรรม ด้านสิทธิมนุษยชน

3.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม

โกวิทย์ สวัสดิ์มงคล (2550) ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ของผู้ประกอบการรถเอกซเรย์ร่วมบริการ ชสมก. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม ลักษณะการดำเนินธุรกิจร่วมนี่เป็นการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มประชากรในการศึกษา คือผู้ประกอบการรถเอกซเรย์ร่วมบริการ ชสมก. ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 62 บริษัท โดยมีผู้ประกอบการทั้งสิ้น 145 ราย จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นต่อแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนลักษณะการดำเนินธุรกิจร่วมนี่เป็นการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการมีการปฏิบัติโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการ การสนับสนุนเพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมกรณีการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และมีข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือ ผู้ประกอบการ ควรร่วมกันกำหนดแนวทางการดำเนินธุรกิจร่วมนี่ จัดกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและผู้อื่นเข้าใจถึงปัญหามลพิษ และสนับสนุนให้พนักงานมีความรู้ในการตรวจสอบและควบคุมเครื่องยนต์ เพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ นอกจากนี้ภาครัฐควรสนับสนุนเงินทุนเพื่อปรับปรุงเครื่องยนต์ จัดศูนย์ตรวจสอบและบำรุงรักษายานพาหนะให้มากขึ้น ลดหย่อนภาษีอากรนำเข้าอุปกรณ์ที่ช่วยลดมลพิษ ส่งเสริมให้มีเครือข่ายสถานประกอบการเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษ และควรประชาสัมพันธ์ให้สังคมรับรู้ถึงองค์กรธุรกิจร่วมนี่ให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎหมายอย่างต่อเนื่อง เพื่อ

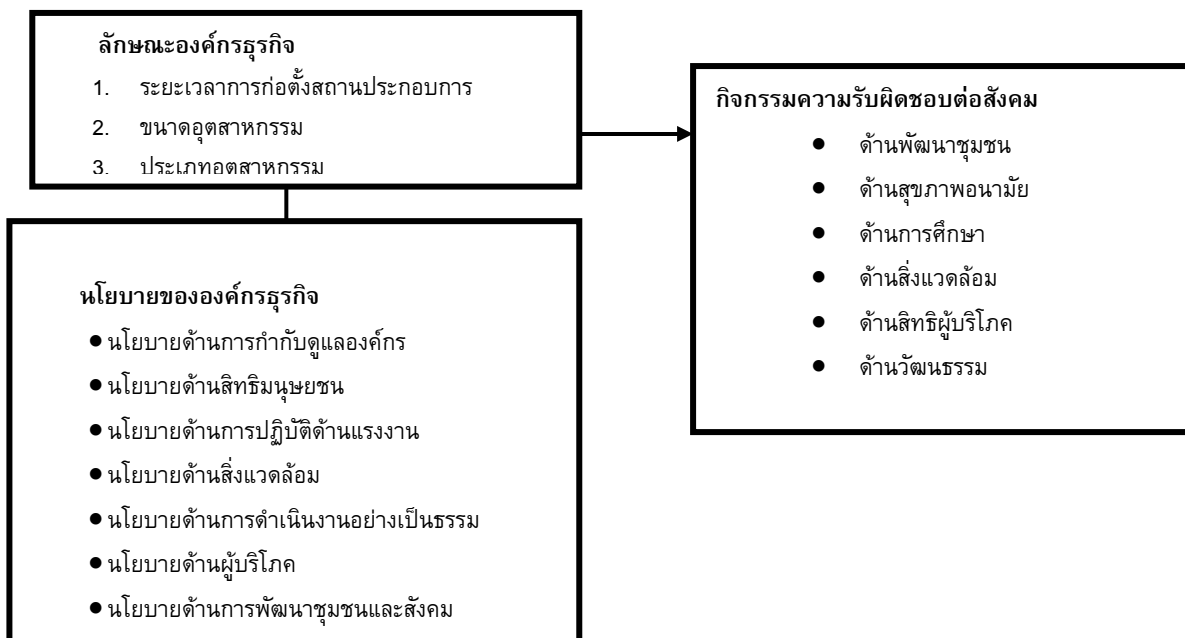
สร้างกำลังใจในการดำเนินงานและเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่องค์กรธุรกิจอื่นๆ ต่อไป

กรีนไชย ศรีโคกกรวด (2549) เรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของผู้ประกอบการรถยนต์มือสองในเขตจังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัญหาการคุ้มครองผู้บริโภคของผู้ประกอบการรถยนต์มือสอง ในเขตจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 128 คน พบว่าภาพรวมเกี่ยวกับปัญหาการคุ้มครองผู้บริโภคของผู้ประกอบการรถยนต์มือสอง ผลการศึกษาภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะนโยบายผู้ประกอบการในการจำหน่ายรถยนต์มือสอง ผลการศึกษาภาพรวมทัศนคติผู้ประกอบการจำหน่ายรถยนต์มือสองที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการคุ้มครองผู้บริโภค 5 ด้าน ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 พบว่า กลุ่มตัวอย่างด้วยในระดับมากโดยเฉพาะด้านการให้ข่าวสาร

รวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับรถยนต์มือสองหรือบริการในประเด็นบริษัทควรให้ข้อมูลที่จะไม่ก่อให้เกิดผลเสียหรือการกระทำผิดกฎหมายและด้านอิสระในการเลือกหารถยนต์มือสองหรือบริการในประเด็นบริษัทควรมีนโยบายที่ไม่เอาัดเอาเปรียบลูกค้าและผู้ซื้อรถยนต์มือสองมีสิทธิที่จะเลือกสินค้าหรือบริการตามความต้องการของตนเอง ข้อเสนอแนะจากการศึกษาผู้ประกอบการจำหน่ายรถยนต์มือสองควรคำนึงถึงสิทธิการคุ้มครองผู้บริโภคหลักจริยธรรม ความซื่อสัตย์ และความยุติธรรม รวมถึงกลุ่มผู้ประกอบการจำหน่ายรถยนต์มือสอง ควรจัดทำนโยบายสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการจำหน่ายรถยนต์มือสองรายอื่นๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกันและควรส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการจำหน่ายรถยนต์มือสองจัดกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเฉพาะการคุ้มครองสิทธิของผู้ซื้อรถยนต์มือสอง

3.3 กรอบแนวคิดการศึกษา

กรอบแนวคิดได้จากการทบทวนวรรณกรรมและผสมผสานกับแนวคิดด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จึงพิจารณาลักษณะองค์กรธุรกิจต่างๆ ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างมลพิษ กับนโยบายขององค์กรธุรกิจด้านความรับผิดชอบต่อสังคม รวมถึงการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

นิยามความหมาย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจในจังหวัดปทุมธานี ได้นิยามศัพท์ตามตัวแปรต้นและตัวแปรตามไว้ดังนี้

“ลักษณะองค์กรธุรกิจ” หมายถึง กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี และเข้าเกณฑ์โรงงานที่มีผลต่อมลภาวะตามเกณฑ์โรงงานอุตสาหกรรมประกอบด้วย 12 ประเภท

“ระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการ” หมายถึง บริษัทที่มีการดำเนินธุรกิจตั้งแต่การจดทะเบียนก่อตั้งบริษัทจนถึงปัจจุบัน

“ขนาดอุตสาหกรรม” หมายถึง ขนาดของบริษัท ซึ่งพิจารณาจากจำนวนคนงาน ขนาดใหญ่มีจำนวนคนงานมากกว่า 1,000 คนขึ้นไป ขนาดกลางมีจำนวนคนงาน 300-999 คน ขนาดเล็กมีจำนวนคนงาน 50-299 คน และขนาดย่อม มีจำนวนคนงาน 1-49 คน

“ประเภทอุตสาหกรรม” หมายถึง โรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อประเทศ ซึ่งพิจารณาออกเป็น 12 กลุ่ม ตามที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด

“นโยบาย” หมายถึง หลักและวิธีปฏิบัติซึ่งถือเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

“กิจกรรม” หมายถึง การกระทำและการปฏิบัติดำเนินการในเรื่องต่างๆ ที่มีส่วนช่วยเหลือสังคมและสิ่งแวดล้อม

“ความรับผิดชอบต่อสังคม” หมายถึง การยอมรับทั้งผลดีและผลไม่ดี ขององค์กรธุรกิจที่มีผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในหัวข้อต่างๆ ประกอบด้วย

“การกำกับดูแลองค์กร” หมายถึง การปฏิบัติตามกฎหมาย และดำเนินในเรื่องต่างๆ ครอบคลุมด้านการปฏิบัติตาม ข้อกฎหมาย ความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้ ความโปร่งใสในการดำเนินธุรกิจ การปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม การยอมรับความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

“สิทธิมนุษยชน” หมายถึง สิทธิในด้านความเป็นพลเมืองของพนักงานตลอดจนสิทธิด้านการเมือง สิทธิด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม สิทธิพื้นฐานของพนักงานกลุ่มต่างๆ สอดคล้องการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านวัฒนธรรม

“การปฏิบัติด้านแรงงาน” หมายถึง การดูแลพนักงานบริษัทโดยพิจารณาครอบคลุมการจ้างงานและ

ความสัมพันธ์ในการจ้างงาน เงื่อนไขในการทำงานและการคุ้มครองทางสังคม การเจรจาหรือทางสังคมสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน การพัฒนาทรัพยากรบุคคล สอดคล้องการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสุขภาพอนามัย

“สิ่งแวดล้อม” หมายถึง การพิจารณาในลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม การลดมลพิษของเสียสู่ชุมชน การลดการใช้วัตถุดิบพิษและวัตถุอันตราย การส่งเสริมการบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืน การรณรงค์ดูแล และการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อม

“การดำเนินงานอย่างเป็นธรรม” หมายถึง นโยบายด้านการดูแลพนักงาน โดยพิจารณาการจ่ายค่าตอบแทน การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในห่วงโซ่อุปทาน การเคารพสิทธิมนุษยชน สอดคล้องกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการศึกษา

“ประเด็นด้านผู้บริโภค” หมายถึง การให้ข้อมูลและการทำการตลาดอย่างเป็นธรรม การดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค การจัดหาและพัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การให้บริการและการสนับสนุนผู้บริโภค การปกป้องข้อมูลผู้บริโภค สอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิผู้บริโภค

“การพัฒนาชุมชนและสังคม” หมายถึง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมด้านต่างๆ เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านส่งเสริมวัฒนธรรมและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม การส่งเสริมการศึกษาการบรรเทาความยากจนและความหิวโหย การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคม สอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านพัฒนาชุมชน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัยดังนี้

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นผู้บริหารของบริษัทต่างๆ ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งดำเนินธุรกิจส่งผลต่อการกำหนดมลพิษของประเทศไทยตามการแบ่งบัญชี

ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษ จาก การสำรวจในปี 2553 โดยในจังหวัดปทุมธานีมีโรงงานที่ ผลิตสินค้าที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามประกาศ ประเภทโรงงานอุตสาหกรรมดังกล่าว จำนวน 877 บริษัท

และได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ ระดับความเชื่อมั่น 95% และให้คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน 5% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 274 บริษัท

ตารางที่ 1 ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ทำการศึกษาตัวอย่างทั้งหมดดังนี้

อุตสาหกรรม	ประเภท	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
โรงงานประกอบผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พลาสติก	053	225	69
โรงงานผลิตแก้ว เส้นใยแก้วและผลิตภัณฑ์แก้ว	054	4	2
โรงงานผลิตภัณฑ์ เครื่องกระเบื้องเคลือบ เครื่องปั้นดินเผา หรือเครื่องดินเผา และรวมถึงการเตรียมวัสดุเพื่อการดังกล่าว	055	11	2
โรงงานผลิตอิฐ กระเบื้องหรือท่อ สำหรับใช้ในการก่อสร้าง เบ้าหลอมโลหะ กระเบื้องประดับ หรือวัสดุทนไฟจากดินเหนียว	056	2	2
โรงงานประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับซีเมนต์ ปูนขาวหรือปูนพลาสเตอร์	057	4	2
โรงงานประกอบผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับอุปกรณ์โลหะ	058	146	45
โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการ ถลุง หลอม ริด ดึง หรือผลิตเหล็ก หรือเหล็กกล้าในขั้นต้น	059	12	4
โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการถลุง ผสม ทำให้บริสุทธิ์ หลอม หล่อ ริด ดึงหรือผลิตโลหะในขั้นต้น ซึ่งมีใช้เหล็ก หรือเหล็กกล้า	060	14	4
โรงงานผลิต ตกแต่ง ดัดแปลง หรือซ่อมแซมเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้าและรวมถึง ส่วนประกอบอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ดังกล่าว	061	37	12
โรงงานผลิตตกแต่ง ดัดแปลง หรือซ่อมแซมเครื่องเรือน หรือ เครื่องตกแต่งภายในอาคารที่ทำจากโลหะหรือโลหะเป็นส่วน ใหญ่และรวมถึงส่วนประกอบและอุปกรณ์ของเครื่องเรือน หรือเครื่องตกแต่งดังกล่าว	062	21	7
โรงงานประกอบกิจกรรมโลหะสำหรับการก่อสร้าง	063	68	21
โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์โลหะ	064	333	104
รวม		877	274

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสร้างโดยศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม แบบสอบถามได้รับการแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ทั้ง 2 ท่าน และให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วนคือ 1) ข้อมูลทั่วไปขององค์กร 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวคิดขององค์กรธุรกิจ ต่อความรับผิดชอบต่อสังคม และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดไปทำการทดลองสุ่มใช้กับกลุ่มของประชากรที่มีความคล้ายคลึงกับประชากรที่ต้องการศึกษา และคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ปรากฏผลได้ค่า 0.979

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการส่งแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปยังผู้บริหารองค์กรธุรกิจภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดปทุมธานี

ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามให้กับผู้บริหารองค์กรธุรกิจตามสัดส่วนที่คำนวณไว้ แล้วรวบรวมแบบสอบถามจากนั้นตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับจำนวน 274 ชุด และนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ประกอบด้วย

- 1) การแจกแจงความถี่ (Mean) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ของคำตอบลักษณะข้อมูลทั่วไปขององค์กรธุรกิจ
- 2) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของความคิดเห็น
- 3) การเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ANOVA (One Way Analysis of Variance)
- 4) วิธีการเปรียบเทียบพหุคูณแบบ LSD

5. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปด้านองค์กรธุรกิจ 2) ความคิดเห็นของบริษัทต่อแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม 3) ความคิดเห็นของบริษัทต่อกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม 4) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานด้านระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการที่แตกต่างกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม 5) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานด้านขนาดองค์กรธุรกิจแตกต่างกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม 6) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานด้านประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

5.1 ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้านระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการ ขนาดสถานประกอบการ และประเภทอุตสาหกรรม พบว่าระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าระยะเวลาระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมา ระยะเวลาระหว่าง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.0 ปี และสำหรับระยะเวลาระหว่าง ที่น้อยที่สุด คือช่วงอายุ 36 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.70

ขนาดสถานประกอบการที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ ขนาดเล็กมีจำนวนคนงาน 50-299 คน ร้อยละ 58.0 รองลงมา สถานประกอบการขนาดย่อม มีจำนวนคนงาน 1 - 49 คน ร้อยละ 27.0 และขนาดสถานประกอบการขนาดใหญ่ น้อยที่สุด มีจำนวนคนงานมากกว่า 1,000 คน ขึ้นไป ร้อยละ 1.5

ประเภทอุตสาหกรรมของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คือ โรงงานประกอบกิจการผลิตภัณฑ์โลหะ (064) ร้อยละ 38.8 รองลงมา โรงงานอุตสาหกรรมประกอบผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พลาสติก(053) ร้อยละ 25.2 และประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่น้อยที่สุด ร้อยละ 0.7 ได้แก่ โรงงานผลิตแก้ว เส้นใยแก้ว และผลิตภัณฑ์แก้ว (054) โรงงานผลิตเครื่องกระเบื้องเคลือบ เครื่องปั้นดินเผา หรือเครื่องปั้นดินเผา รวมทั้งการเตรียมวัตถุดิบเพื่อการดังกล่าว (055) โรงงานผลิตอิฐ กระเบื้องหรือท่อ สำหรับใช้ในการก่อสร้างเข้าหลอมโลหะ กระเบื้องประดับหรือวัสดุทนไฟจากดินเหนียว โรงงานประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับซีเมนต์

ปูนขาวหรือปูนพลาสเตอร์ (056) โรงงานประกอบ
กิจกรรมเกี่ยวกับซีเมนต์ ปูนขาว และปูนพลาสเตอร์ (057)

5.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบริษัท ต่อ แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม

ผลการศึกษาความคิดเห็นของบริษัทต่อแนวคิดความ
รับผิดชอบต่อสังคมด้านการกำกับดูแลองค์กรเห็นด้วย
มากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93

ผลการศึกษาความคิดเห็นขององค์กรธุรกิจที่มีต่อแนวคิด
ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิทธิมนุษยชน พบว่าอยู่ใน
ระดับเห็นด้วยมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

ผลการศึกษาความคิดเห็นขององค์กรธุรกิจที่มีต่อ
แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้าน
แรงงาน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.97

ผลการศึกษาความคิดเห็นขององค์กรธุรกิจที่มีต่อ
แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการปฏิบัติด้าน
สิ่งแวดล้อมพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.93

ผลการศึกษาความคิดเห็นขององค์กรธุรกิจที่มีต่อแนวคิด
ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการดำเนินงานอย่างเป็น
ธรรมพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.86

ผลการศึกษาความคิดเห็นขององค์กรธุรกิจที่มีต่อแนวคิด
ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านผู้บริโภคพบว่าอยู่ในระดับ
เห็นด้วยมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

ผลการศึกษาความคิดเห็นขององค์กรธุรกิจที่มีต่อแนวคิด
ความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการพัฒนาชุมชนและสังคม
พบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66

5.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบริษัทต่อ กิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ผลการศึกษาความคิดเห็นของบริษัทต่อกิจกรรมด้าน
การพัฒนาชุมชน พบว่ามีการดำเนินกิจกรรมในด้านนี้มาก
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54

ผลการศึกษาความคิดเห็นของบริษัทต่อกิจกรรมด้าน
สุขภาพอนามัย พบว่ามีการดำเนินกิจกรรมในด้านนี้มาก
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69

ผลการศึกษาความคิดเห็นของบริษัทต่อกิจกรรมด้าน
การศึกษา พบว่ามีการดำเนินกิจกรรมในด้านนี้ปานกลาง
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15

ผลการศึกษาความคิดเห็นของบริษัทต่อกิจกรรมด้าน
สิ่งแวดล้อม พบว่ามีการดำเนินกิจกรรมในด้านนี้มาก โดย
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

ผลการศึกษาความคิดเห็นของบริษัทต่อกิจกรรมด้าน
สิทธิผู้บริโภค พบว่ามีการดำเนินกิจกรรมในด้านนี้มาก
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

ผลการศึกษาความคิดเห็นของบริษัทต่อกิจกรรมด้าน
วัฒนธรรม พบว่ามีการดำเนินกิจกรรมในด้านนี้มาก โดย
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานด้าน ระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการที่แตกต่างกันกับ กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมด้าน
พัฒนาชุมชน พบว่าระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการ
ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมด้านพัฒนาชุมชน
ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมด้าน
สุขภาพอนามัย พบว่าระยะเวลาการก่อตั้งสถาน
ประกอบการที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมด้านสุขภาพ
อนามัยในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมด้าน
สิ่งแวดล้อมพบว่าระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการที่
แตกต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมด้าน
สิทธิผู้บริโภค พบว่าระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการ
ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมด้านสิทธิผู้บริโภคใน
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปฏิบัติกิจกรรมด้าน
วัฒนธรรมพบว่าระยะเวลาการก่อตั้งสถานประกอบการที่
แตกต่างกันไม่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมด้านวัฒนธรรมในระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ด้านขนาดองค์กรธุรกิจแตกต่างกันกับกิจกรรมความ รับผิดชอบต่อสังคม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดองค์กรธุรกิจที่
แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านพัฒนาชุมชน พบว่าขนาด
องค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมด้านพัฒนา
ชุมชน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านสุขภาพอนามัยพบว่าขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านพัฒนาชุมชน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านการศึกษาพบว่าขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านการศึกษา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมพบว่าขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านสิทธิผู้บริโภคพบว่าขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านสิทธิผู้บริโภค ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านวัฒนธรรมพบว่าขนาดองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานด้านประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านการพัฒนาชุมชน พบว่าประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านพัฒนาชุมชน มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านสุขภาพอนามัย พบว่าประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านสุขภาพอนามัย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านการศึกษา พบว่าประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านสุขภาพอนามัย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านผู้บริโภค พบว่าประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านผู้บริโภค ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกันกับกิจกรรมด้านวัฒนธรรม พบว่าประเภทองค์กรธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

6. สรุปผลการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทในจังหวัดปทุมธานี ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเท่ากับ 274 ตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา การแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง สถิติเชิงอนุมาน การเปรียบเทียบความสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ANOVA (One Way Analysis of Variance) และวิธีการเปรียบเทียบพหุคูณแบบ LSD เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากรครั้งละหลายคู่โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการทดสอบสมมติฐานผลการวิจัย ผลการวิจัย พบว่าข้อมูลทั่วไปของลักษณะองค์กรธุรกิจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุสถานประกอบการ เฉลี่ย 6-10 ปี โดยเป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก มีจำนวนคนงาน 50-299 คน ดำเนินธุรกิจประเภท โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์โลหะ (064)

ระดับความคิดเห็นขององค์กรธุรกิจที่มีต่อแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมด้านต่าง ๆ ด้านการกำกับดูแลองค์กร อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ด้านสิทธิมนุษยชนอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ด้านการปฏิบัติด้านแรงงานอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ด้านการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ด้านการดำเนินงานอย่างเป็นธรรม อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ด้านผู้บริโภคอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ด้านการพัฒนาชุมชนและสังคมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66

ระดับความคิดเห็นขององค์กรด้านกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ด้านการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ด้านสิทธิผู้บริโภคอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

การอภิปรายผล

อายุสถานประกอบการที่แตกต่างกัน มีผลต่อกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการพัฒนาชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสุขภาพอนามัยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสิทธิผู้บริโภคไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขนาดประกอบการที่แตกต่างกัน มีผลต่อกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านพัฒนาชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสิทธิผู้บริโภค และด้านวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประเภทสถานประกอบการที่แตกต่างกัน มีผลต่อกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านพัฒนาชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ด้านสุขภาพอนามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ด้านการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสิทธิผู้บริโภค และด้านวัฒนธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงทัศนคติผู้บริหารที่มีต่อแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านต่างๆ ตลอดจนการจัดกิจกรรมและบริการที่สะท้อนถึงความรับผิดชอบต่อสังคมในเรื่องดังกล่าว ทำให้เกิดข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาดังนี้

1. ควรคำนึงถึงการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านข้อปฏิบัติด้านแรงงานเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ในเรื่อง การจ้างงาน การจัดสวัสดิการ การจ่ายเงินเดือน รวมทั้งคำนึงถึงความปลอดภัยในการทำงาน
2. ควรคำนึงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อมในประเด็น การปล่อยมลพิษ ของเสียออกนอกโรงงาน การดูแลรักษาสภาพแวดล้อมภายในสังคมและชุมชน รวมทั้งมีแนวทางในการดำเนินธุรกิจที่ไม่เป็นพิษต่อสิ่งแวดล้อม
3. ควรคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านพัฒนาชุมชน ในการช่วยเหลือประชาชน ด้านภัยพิบัติธรรมชาติ
4. ควรพิจารณาการจัดกิจกรรมช่วยเหลือชุมชนและสังคม ตามความสามารถขององค์กรอย่างเต็มกำลังที่จะปฏิบัติได้ โดยการสนับสนุนด้านต่างๆ เช่น การสร้างสาธารณประโยชน์ให้แก่ชุมชน เช่น การเป็นผู้นำในการให้ความรู้และช่วยเหลือชุมชน การลงทุนด้าน สุขภาพอนามัย การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในการช่วยเหลือชุมชน และลดความกังวลของชุมชนในการอยู่ร่วมกับสถานประกอบการ ด้วยการสร้างความมั่นใจให้กับชุมชน
5. ควรคำนึงถึงสุขภาพอนามัยพนักงาน การดูแลใส่ใจในการรักษาสุขภาพของพนักงาน

บรรณานุกรม

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม (2553) คู่มือมาตรฐานความ
รับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมต่อสังคมกรุงเทพมหานคร:
ธรรมสาร
- กรมโรงงานอุตสาหกรรม (2550) ตำราบำบัดมลพิษ
ทางอากาศ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร:
ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- กรมโรงงานอุตสาหกรรม (2551) ตำราบำบัดมลพิษ
น้ำ. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร สำนัก
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม กรมโรงงาน
อุตสาหกรรม
- กรีนไชย ศรีโคกกรวด (2549) ความรับผิดชอบต่อ
สังคมด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของ
ผู้ประกอบการจำหน่ายรถยนต์มือสองในเขต
จังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์สังคม
สงเคราะห์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- โกวิทย์ สวัสดิ์มิ่งคล (2550) ความรับผิดชอบต่อสังคม
ด้าน การแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของ
ผู้ประกอบการเอกชนร่วมบริการ ขสมก
วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- จิตติมา ปรียมะจันทร์ (2552) การดำเนินการเกี่ยวกับ
ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ
ขนาดใหญ่ในประเทศไทย วิทยานิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2553) วิทยานิพนธ์
1 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
วิทยาการจัดการ.
- สุดาว เลิศวิสุทธิไพบูลย์ (2550) CSR ทิศทางของ
องค์กรยุคใหม่ โปสทูเดย์ หน้า 37-43
- รัตนา รัตนะ (2551) ความรับผิดชอบต่อสังคมและ
สิ่งแวดล้อมของ บมจ.ธนาคารกรุงไทย:
กรณีศึกษาโครงการกรุงไทยยูวาณิข
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะ
รัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วายุ กาญจนศร (2551) ความรับผิดชอบต่อสังคมของ
นักศึกษาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ราชสิทธิ์ เสนะวงษ์ (2550) ความรับผิดชอบต่อสังคม
ของผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์สยามกีฬารายวัน
วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์